

Hodnocení

díplomové práce Markéty Jirákové: „Statutární orgány podnikatele“

Předložená diplomová práce je zaměřena na problematiku, která je nepochybně v podnikatelské praxi stále aktuální. Svědčí o tom pozornost, která je jí věnována v odborné literatuře. Také rozhodovací praxe soudů se s ní často zabývá při aplikaci právní úpravy na konkrétní případy. Poměrně četná je zásadnější judikatura Nejvyššího soudu ČR. Diplomantka při zpracování zadaného tématu vychází z příslušných ustanovení obchodního zákoníku a ze základní odborné literatury. Celkem vhodně využívá odpovídající judikaturu. Lze však vytknout, že u citovaných rozhodnutí není uvedeno, zda jde o rozhodnutí publikovaná a kde.

Strukturu práce diplomantka zvolila tak, že práci rozdělila na 2 základní části, a to obecnou a zvláštní. Tento přístup považuji za vhodný a přispívající k celkové přehlednosti práce. Obdobně to platí i pro další členění uvnitř každé části, které však považuji za až příliš podrobné.

Rozsah posuzované práce činí 53 stran vlastního textu a splňuje tak stanovený požadavek. Je vybavena poznámkovým aparátem, resp. odkazy na použitou odbornou literaturu a judikáty (celkem 50 odkazů). Odkazy lze považovat za funkční. Seznam literatury obsahuje 12 titulů (nesprávně je uvedena pod č. 6 judikatura Nejvyššího soudu ČR), z nichž 4 jsou učebnice nebo komentáře. Do seznamu však nejsou zahrnuty všechny tituly, o nichž se autorka zmiňuje v textu práce (např. na str. 7 K. Eliáš: Společnost s ručením omezeným, 1997). Citace literatury není provedena jednotným způsobem. Za nedostatek je třeba označit, že diplomantka neoddělila obsah a seznam literatury od vlastního textu.

Výklad v jednotlivých částech a kapitolách je podán celkově přehledně a srozumitelně. Diplomantka užívá odbornou terminologii. Po věcné stránce se v práci zásadní nedostatky nevyskytují. Diplomantka postihla nejdůležitější otázky právní úpravy statutárních orgánů,

interpretace této úpravy a její aplikace. Toto konstatování neznamena, že v práci nejsou žádné nedostatky, nejasnosti a nepřesnosti. Tak například není přesné, že statutárním orgánem je ten orgán, který je jako statutární označen zákonem nebo zakladatelským aktem (str. 5). Při úvaze o problematice více statutárních orgánů jedné společnosti (str. 7) postrádám především vlastní názor diplomantky. Hlubší rozbor a zdůvodnění vyžaduje tvrzení, že způsob jednání může být určen i tak, že je určen způsob výběru člena statutárního orgánu (str. 8). Obdobně to platí i pro úvahu diplomantky o vztahu § 187 odst. 1 písm. g) a § 194 odst. 1 obch. zák. (str. 16) a pro tvrzení, že § 566 obch. zák. je ustanovením dispozitivním (str. 17).

Pro způsob zpracování tématu je charakteristická převážně výkladová metoda. Problémy diplomantka zmiňuje v návaznosti na literaturu a judikaturu. Jen výjimečně se pokouší provést sama hlubší analýzu právní úpravy s vyústěním do vlastního stanoviska. Jako celek představuje hodnocená práce přehledné a převážně dobré zpracování zvoleného tématu. Považuji ji proto za způsobilou ústní obhajoby.

Doc. JUDr. Stanislav Plíva, CSc., v.r.

vedoucí diplomové práce

V Praze dne 2. 5. 2008

Za správnost:

Vacková